

GHIMPELUL

UNU ESEMPLARU

Pentru Capitală. 50 bani

Acastă fôia ese uă dată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se începă număi cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se facă în Pasagiul Român, No. 9 și 11; prin districte pe la corespondenți sêu prin postă, trâmîțendă și prețulu.

UNU ESEMPLARU

Pentru districte. 55 bani

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe annu pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate annu.	12 —
Pentru districte pe annu	27 —
Pe 6 luni.	14 —
Pentru străinătate	37 —
Anunțuri, linia de 45 litere	50 bani

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

Cititorii noștri sunt încunoscințați că, după dorința exprimată de mulți din dumnêloru de vre uă 7 ani încôce, vomă publica :

CALENDARU „GHIMPELUI” PE ANULU 1874

Toți căți au citit pênă la 1866 *Calendarule lui «Nichipercea»* — a căroru continuare este *Calendarulă «Ghimpeleu»* — știu succesul ce au avut totu-dé-una aceste publicări. În curêndu dêră va eși de sub presă, în formatu 8°, coprinđendă peste **10 côle** imprimate și **22 caricaturi**, sociale și politice, bine îngrijite.

D'astă dată, *Calendarulă «Ghimpeleu»* va avé și partea sea literară : uă colecțiune din cele mai plăcute și gingase poesii ale mai multor poeti de talentu, morți în flôrea juneții, și dintre acestea multe inedite.

Calendarulă va fi scrisu de foștii și de actualii redactori ai acestui diaru, cum și d'at altor diare umoristice încetate, etc., în totulu de *două-spre-dece* colaboratori : va conține artiule asupra diferitelor cestiuni principale, scene sociale, poesii, anecdote, glume, parodiarea cântecelor celor mai cunoscute și mai multă cântate etc., și, ca anexe, explițiunea fia-cărei gravure în versuri, după modul cum se urma 'n *Sarsa-ilă* din 1872.

Abonamentele se facă în Bucuresci la administrația *Ghimpeleu* și în districte la corespondinți.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Viena 11 Septembrie. — D-nu George Florescu este numit agentu diplomaticu alu României la Viena, în locul D-lui G. Costa-Foru, chematū la altă funcțiune.

TĂRI MELE.

O! dulce Românie, o mama mea iubită,
De ce vêđu aste lacrimi din ochii țî șiruindă?

De ce de la uă vreme ești tristă, ești mâhnită
Și fația'ți e palidă și ești totu suspinândă?

De ce pèru'ți de aură îți dăce la picioare
Fâșii, fâșii smulsă, mamă, o! pèru'ți dragăstosă?
De ce-a tèle veșminte de grații și splendore
Suntă rupte, sfâșiate ca haïna lui Christosă?...

O! spune ce ai, mamă, căci mila-ți mă sdrobeșce...
Ași vrea să știu călăii ce-amaru te chinuiescū,
Și-'n furia mea drêptă, ca tigra ce gonesce
Pe celū ce'î fură puii, așa eū să'î sdrobeșcū.

»Din frații tîi, copile, suntă cei ce mă vîndură
Pe aură — infamiă! — la barbarulū străinū...
Și ađi cu sânge rece și beți de crudă ură
Privescū a lorū victimă : pe mama lorū în chinū!..

ROMEO SI JULIETA IN GRAD. RASCA

PROLOGU.

Grădina Rașca este astă-đi unul din locurile în care se desvêlescă misterele inimii, precum suntă altele în care se ascundă.

Aci se potū pune bazele unei căsătorii ce n'are să fie, mai multu ca sicurū, de cătū maximum pênă la ivirea așilor cu «*s'avemă norocire*» din anul viitorū, căci curge la mijlocu uă iernă, și fie-care iernă are baluri mascate, unde ierăși multe lucruri se potū petrece.

În grădina Rașca se potū întocmi condițiunile unui divorțiū, pentru ca divorțatulū sêu divorțata să trecă apoi într'uă a doua căsătoră, înainte chiarū d'a espira termenulū legalū de 10 luni de la sentința de divorțiū, bine 'nțelegendū-se c'acastă cândū EA e de 22 ani spre exemplu, și ELU de trei ori EA, fără câte-va luni.

Aci uă tîneră fată săracă, dêră frumoșă, pôte face uă bună achizițiune într'unū flicău ungurescū, dêră avutū; aci uă vêduvă matusiă, dêră cu avere, pôte trage 'n cursă pe unū tînerū nostimū, dêră delicatū... la pungă.

Aci unū ochiū masculinū fixeză, unū altulū femininū de vis-a-vis jôcă în tôte părțile; aci uă gură bărbătescă și optesce, alături uă urechiă femeiescă ascultă; aci indexulū mânei unū tînerū totū bate peste buse, mai cătū coela unū aventariū alū unei tinere face merei aerū par'c'arū rîspunde : *vino 'n coa!* Între unii și alții unū sufletū de genu neutru se uită 'n drêptă și 'n stînga și oftéză!

La Rașca suspină sêu s'alina inima : aci oftéză sêu se 'ndestuleză sufletulū.

În fine Rașca e vechia Castrișoia a boierilorū, amestecată cu Brășlea alū negustorilorū.

Dêră . . . să venimū la subiectū.

ACTIUNEA.

Mercuri sêra, pe la orele 8 și $\frac{3}{4}$, uă dômă apare în grădina Rașca, însoțită de unū tînerū. D'ună statură naltă și plăcută la figură, era bine făcută la corpū și bine 'mbrăcată.

Ceva lugubru ênsă.

De susū și pênă josū, de la pēna sêu flôrea pēlărici și pênă la toculū botinei, nu era de cătū colôrea nêgră, simbolū altū în ristării.

Ba nu : era uă parte a corpului acoperită cu unū albū ca criulū, era peptulū, căci era decolatū, ca cum dômă X arū fi voitū să dîcă, print'unū limbagiū de costumare : — *éta!* m'amū dceisū în astă sêră să 'mi deschidū acastă inimă cernită de dureri!

Ceva ênsă îngrijitorū.

Dômă nu sta locului nici unū momentū : făcea necontenitū rondulū grădinei, cu pași cătū stinjenulū Șerbanū-vodă, uși găsia loculū nicăiri, părea că caută pe cine-va și că e supărata, disperată că nu'lū găsese; într'unū cuvî tū se vedea că la foculū inimii dumneaiei ferbea ulcica vr'unui simțimētū.

După cate-va minute de neastîmpêrū, observatū de mai mulți omeni, ea merge și se aședă în sală, la uă mēsă, la spatele domnului Y sêu mai bine O, dēca trebuie să'î ținemū socotēla de configurațiunea corpului. Domnului Y sêu O, cunoscutū sub numele de «*gentilū*», și funcționarū superiorū la regia monopolului de tutunū, sta și dumnulū la uă mēsă cu nisce amici sêu cunoscuți, bēndū bere și fumândū tutunū — negreșitū că nu de *prima calitate*, nici de *prima specialitate*, de care fumămū noi profani, ci de *extra-fină specialitate*, din care fumeză numai aginții superiori ai regiei, ale cărorū funcțiunī se termină cu calificativulū d' *generalū*, cum : controlorū *generalū*, inspectorū *generalū*, directorū *generalū*, și așa mai în colo, urcândū trepta ierarhică pênă la ministrii *generalū* ai tuturorū monopolurilorū din ministerulū «*generalitățilorū*».

De la mēsă domnului O pênă la mēsă dômnei X totulū este încă în liniste. Dêră linistea părea a fi de acelea, care, cândū se vede 'n atmosferă, anunță tot-dé-una uă furtună.

Domnului O nu scimū de i se bătea ochiulū stîngū, dêră se vedea că, prin rotocôlele fumului ce lăsa din țigară, părea că dîce : — totulū este fumū; amorulū ca și fumulū este totū așa de caldū la începutū, totū așa de rece puținū mai târđiū, totū

așa de condensată cându ia nascere, totu așa de dispartite după ce coprinde puțină forță 'n aripă.

Dómna X nu scimú ierăși déca 'n nóptea precedentă visase că rupe aripele unui fluture, dérú se vedea că schinteiează în figura sea un simțimentu, uă pornire, nu de vendetă, ci d'a inspira compătimire, armă cu care Cupidone se servă fórte adesea, dérú care mai de multe ori nu mai are efectú, mai cu semă de cându s'au inventatú armele ce se încarcă pe la culatá, în acestú seculú de positivismú.

Intr'unú cuvéntú, dómna X era în ultimele momente de disperare ale Julietei, de și Romeo alú seú era multú mai prosaicú, căci se afla încă 'n vieță și cu halba de bere dinainte.

Dérú, să scurtámú. În fine, cerulú începe d'ná datá să se 'ntunece, — nu-e vorba de celú atmosfericú, care în acea sérá era de diminéță întunecatú și lasa din elú în depártare fulgere și trăsnete, — ci de cerulú misterelorú amoróse. Atmosfera 'ncepe să apese din ce în ce, să devie mai îngreniatóre. D-na X începe să se misce din noú, congediezá pe ténérulú — uă rudá a sea — de care era însoțitá, se scólá 'n picioré, face căți-va pași spre mésa d-lui O și, cu figura aprinsá, scoțéndú fumú și flacáre dintr'énsa, întocmai ca uă cutie de chibrituri Pollak cândú ia focú, rupe cu mána stângá legátura medalionulú ce purta la gátú, l'aruncá în fața d-lui O, scóte cu mána dreptá unú pumnarú pe care l'avea ascunsú în basca rochiei, în partea stângá în loculú unde stá inima și se sgárie cu elú totú în aceeași parte, strigándú în limba francesé : *je veux mourir, je veux mourir!* cu tóte că putemú afirma, ca martori oculari și auriculari, că nimeni nu 'și luase dificila însărcinare d'a oșopri din săvêrșirea acestui ultimú și gravú actú de *stare civilé*... nici chiarú Romeo!

Cu tóte acestea, la auđulú eselamațiunilorú *«je veux mourir»* care esprimaú în limba francesé cea din urmă voință a eroinei, éru, cum amú dice pe románesce, era vorba nici mai multú nici mai puținú de câtú de mórte — o! cruda mórte! hidósa mórte! pe care multú o chiamá în nevoe, dér puținú și-o dau de bună voie — cei ce mai erau în grádiná și aveau plăcere să trăiescă încă, mișcați atâtú de simțimentulú de umanitate, câtú și de instinctulú de conservare, alergară iute imprejurulú sángeránde, abia palpitándá, tic, tac, tac, tic, întocmai ca unú orologiú derangiatú, o luará pe mánu, sterseá cu batista ferbintéle picáturi de sánge, ce țipniserá cu atáta generositate și sacrificiú, — nu mai incape indoiéla, — în adánculú inimei, o puserá într'ú trásurá ș'o duserá a casá, unde nu putemú sci déca s'a găsitú îndatá vre-unú doctorú seú altú bine-voitorú, ca să-i tórne pe raná balsamulú de vieță.

Afará din salá, în apropiere de loculú dramei, se afla la uă masá și d. ministru ad-interim la justițiá, care striga : *«un procuror, un procuror!»* c'unú tonú atâtú de înspáiméntatú și poruncitorú în câtú párea a dice, de și legile nóstre nu pedepsesú pe cei ce voiesc să-și facá semá singuri : — să se constate faptulú și să se pedepsesca, ca nu care *cum-va* să mai patá uă asemenea rușine și alte persóne *ce arú fi în categoria domnului O!*

Scena, cum se vede, din tóte punctele de vedere era pe atâtú de tragicá, pe câtú și de comicá.

Căci, fără a se sci déca talismanulú aruncatú în figura domnului O conținea ceva, vre-unú portretú d'alú seú, seú done trei fire din barbá-i, ori flórea *miosotis*, publiculú a înțelesú îndatá că dómna X era în relațiuní de inimá cu domnulú O de la monopolulú tutunurilorú, și că, așa fiindú, dómna X s'a credutú și dumneaiei în dreptú se facá monopolú din domnulú O, faptá la care, neisbutindú prin lacrimi, a voitú să-lú încerce prin sánge.

Publiculú a mai înțelesú încă de ce calitățile și chiarú *specialitățile* de tutunuri nu se potú fuma, și de ce regia monopolului aplicá legea sucitú : altu deú are amorulú și altu deú are comerciulú; între comptabilitatea comercialé, fie și de tutunuri — lucrú positivú — și între románțe amoróse — lucrú fantasticú — există cea mai mare incompatibilitate.

Dupá sevârșirea tragice-comedii, sosi și polițiá, comisari, supt-comisari, epistați, guardiști etc.

*Mais, par un malheureux hasard,
Toujours, toujours trop tard,*

Și de prisosú, căci eroina nóstrá nu era uă Lucréția, ca să se rescóle cetatea pentru ranele ei și se isgonéscá tirania.

Ordinea publicá nu s'a turburatú, Tarciniú Superbú a rémasú pe locú, și totulú s'a sfișitú ca 'n tóte actele de asemenea naturá : cu 3 ore de simplu scototú și risú.

FPILOGŪ

Deosebirea între Romeo și Julieta din Veneția, și Romeo și Julieta de la Rasca, este că Romeo și Julieta lui Shakespeare au muritú améndou, pe cândú aci n'a muritú nimeni, Julieta numai s'a sgíariatú puținú, éru Romeo fugea ca unú Ovreiú!

UA INTREBARE A POPORULUI CÁTRE CIOCOÍ

Pêné cândú de jafú și pradá
Noi, poporulú, o să fimú
În acéstá mascaradá
Ce viieță o numimú,
Și pe sbirii tiraniei
În spinare să'i purtámú,
Și în casnele robiei
Traiulú se ni-lú blastemámú?

Pêné cândú copiii nóstrii
Sá robéscá vorú avé,
Și, ciocoí, la fiii voștrii
A lorú frunte a pleca?

Căci vécuri nenumérate
Au trecutú de cândú robimú,
Și cu frunțile plecate
Lanțulú vostrú suferimú!

Noi, carii acéstá țérá
De la barbari amú scápatú
Ca de la uă crudá féra
Prin sáugele ce-amú vêrsatú;

Ș'amú facutú sub sântulú sóre
Din acestú pámentú mărítú
Uá moșia mándrá, mare,
Fără témá de robítú;

Pêné cândú prin amágire
Aveți să ne guvernáți,
Și, ținuți în umilire,
Dreptulú nostru să calcați?

Pêné cândú ȕile 'ntristate
Ne veți țese pe pámentú,
Voí, odrasle blastemate,
Iesme triste de morméntú?

Care dintre cimitire
La viieță v'a chiamatú
Unú instrumentú de peire
Ce pe tronú l'amú cocoțatú,
Și v'a datú puterea'n máná
Ierú ca'n timpuri de nevoi,
Cândú aci 'n țérá románá
Ne tiranisáți pe noi?

Dérú, ciocoí, steteți din cale,
Nu ne-'mpingeți la pecatú;
Căci noi vomú ímplé de jale
Némulú vostrú blastematú,
Îngrașindú cu-alú vostrú sánge
Acestú pámentú întristatú
Ce ađi de durere plánge,
Vêdéndu-se ímpilatú!

M. C.

REVISTA POLITICÓȘĂ

Bucuresci, 1 Rápcigosú, 1873.

Cestiunile cele mai importante de la ordinea ȕilei suntú doué, una politicá și alta socialé : divorțarea domnului C. Bráiloiú de primária capitalei și căsătoria triplului nostru aginte diplomaticú, de la Viena, Berlin și St. Petersburg, seú căsătoritulú devenindú ginere alú divorțatului, divorțatulú devenindú socru alú căsătoritulú.

Sá ne ocupámú mai întâiú de cestiunea politicá. Care este cauza demisionárii domnului Bráiloiú? Cercetándú și citindú ȕiarele de peste septe-

máná, găsimú în *Románulú* că domnu primarú a fostú résturnatú «în cestiunea latrinelorú, din care a eșitú cu demnitate».

Cum și ce *felú* s'a facutú acéstá résturnare într'úá *privatá*, după noi, cestiune, după câte scimú, *Románul* nu ne spune nimicú.

Éta aménuntele ce avemú noi :

Unú domnú X a cerutú domnului primarú să i se dea uă concesione pentru scóterea latrinelorú din capitalá prin mașini pneumatice, cu aceste condițiuni :

I. În timpú de 10 ani, să nu fie liberú nimeni altulú a mai întreprinde acestú comerciú odoriferantú prin mașini de sistemá cu care se va servi densusú, liberú énsé să fie ori-ce vistierú să se hránéscá ca și pêné acum cu butóiele seú fie și cu mașini de altá sistemá.

II. Primária să nu 'l plátéscá nici uă para, ci din contra concesionarulú să fie obligatú a curáți gratis tóte murdária ce face onor. comuná.

III. Concesionarulú să fie liberú a se înțelege cu particularii în particularú pentru scóterea latrinelorú, fără ca d-nii membri să 'și bage mána în acéstá, adică fără ca să se amestice în acéstá cestiune.

D. primarú i-a aprobatú propunerea ș'a închiáiatú și contractulú, fără să mai supúie casulú ministerulú de *interne*, căci în adevérú, după cumú diserámú mai susú, era uă cestiune cu totulú privatá, pentru care concesionarulú nici n'avea necesitate să cérá autorisațiunea d-lui primarú, ci să ia numai uă simplá patentá de vistierú mecanicú, seú să nu ia nici patentá, căci legea patentelorú nu prevede de câtú vistieri cu butóie.

D. ministru de resbelú énsá, — ad-interim și la interne — lacomú în acéstá cestiune, adică gelosú de popularitatea ce era se-și facá d. primarú prin pneumatisarea latrinelorú, dete și d-lui unú israelitú uă concesione de aceiași naturá, pentru localurile militare, neșindú semá de clausele întreprinđetórilor primáriei, éru ca ministru de interne desaproba ceea ce întocmise d. primarú. *Inde irae* dérú, din partea acestuia, și paretisis.

Écă cumú a fostú resturnatú d. primarú în cestiua latrinelorú.

Románulú însă mai afirmá c'a eșitú din acéstá résturnare cu demnitate.

Se póte! dérú noi amú fi doritú mai bine să ésa curatú, și de aceea amú fi preferitú resturnarea 'n vadulú sacagiilorú.

De la cestiunea d-lui Bráiloiú, trecemú îndatá la d. Costa-Foru, fiind-cá de la unulú pêné la altulú nu e de câtú unú pasú, atâtú din cauza pozițiunii respective a locuințelorú d-lorú, câtú și din cauza **formalei** d-lorú încuseriri operate Jouia trecutá.

Aci avemú fórte puținú de ȕisú, căci avemú să punemú numai uă întrebare de lege și de dreptú, lásándú ca s'o esplice d. procurore de la casațiune, pe care l'amú vêdutú că ș'a alesú în anulú acesta, ca tesá în discursulú de deschiderea ședințelorú, divorțiulú cu cauzele și consecințele lui.

Éta cestiunea :

Dupá ce d. G. Costa-Foru și dómna... X au îndeplinitú formalitățile pregátitoare, și s'au presintatú înaintea oficerului stárii civile, declarándú améndou cum se înmescú, de ce religiune suntú, și că unulú e de 55 de ani, éru alta de 24 ani etc., se dice că oficerulú stárii civile s'a opusú să 'l căsátórescá, invocándú art. 210 din legea civilá, care suná *«că femeia nu póte trece în a doua căsátorie de câtú după dece luni de la desfacerea celei d'ântáii căsátórii»* și, de la sentința de desfacere a d-nei X, astá-ȕi dómna Costa-Foru, nu suntú nici 3 luni.

Socrulú însă, care, ca primarú, este șefú alú oficerilorú stárii civile, se dice că ordonase mai dinainte inferiorulú seú se violeze legea, și legea s'a violatú, fiindú facia ca marturú și d. ministru de justiție, d. Tel.

Ca multe alte violári, nu dicemú nimicú altú de câtú *generalitățile*, în ceea ce privesce societatea.

Cum rémáne énsá violarea legii în facia onor. procurorú alú curții de casațiune, care mai de uná ȕi propunea prin discursulú seú luare de mészuri pentru asigurarea familiei?

Éta cestiunea de lege.

În dreptú, întrebámú : ce se va face cu copilulú care s'arú nasce peste 3 luni din acéstá căsátorie? Alú cui este? Alú fostulú bárbatú? Densusú póte să-lú renege cu dreptú cuvéntú. Alú actualulú

bărbat? Atunci este un adulter, și păzitorii legii trebuie să și facă datoria.

Cândă lauda e unul din mijlocele cu care lumea înlocuiesc multe adevăruri, cândă fanfaronada a mazălă modestia, cândă palavra s'a pusă în locul cuvintelor serioase, de ce ore *Ghimpelui* să nu i pară just, cuviincios d'a spune un adevăr, cu modestia și seriozitate, d'eu însă și cu mândrie? Ilu va spune, ș'acelu adevăr măgulitor e că tipografia, în care are fericirea d'a se imprima, a dobândit la expozițiunea din Viena diploma de merit pentru acurateță, răpejune, măiestria și metoda d'a practica arta lui Guttemberg.

MERITUL SI AVUTIA

Uă dată, plin de ntristare,
Meritul în sărăciă
Vru să facă uă ncerare
La cocóna *avutiă*,
Ca novoia ne'ndurată,
Ce la ușă îi bătea,
S'o întempine pe dată,
Dându'i ceea ce i cerea;
Ca în vatră'i să nu vină
Să s'agea a dormi,
Și viieța lui senină
În nori negrii a'nveli.
D'eu faloșa avutiă
Nici în casă nu l' primi,
Ci, plină d'obrasnicia,
Astă-fel mândră îi grăi:
— «Vremele sunt furtunose,
«Nu sunt timpuri d'ajutată,
«Și n palatele-mi pompoze
«În van tu te ai urcată;
«Căci pe tine nici-nă-dată
«Să te-ajută nu voi pute,
«Findu c'a mea slugă plecată
«Să fi în eternă n'ei vră:
«Și eu, aci în astă lume
«Voi ori-care muritor
«Să se nchine l'altu meu nume
«Ca l'altu lumii creatoru,
«Și n a mea față mărită
«Nici ochii a rădica,
«Ci cu fruntea umilită
«La picioare-mi a căde;
«Ieră tămăia de nchinare
«P'altu meu altar strălucit
«Să plane fără nctare
«Într'unu noru nemărginit.»

Meritul atunci pe dată
În simțire și-a venit,
Și, cu fruntea încruntată,
La rândul său i-a grăit:
— «Hei, cocónă *avutiă*
«În vece înainte ia,
«De și sunt în sărăciă,
«Fruntea mea nu voi pleca;
«Căci cu mâna lui divină
«Bunul lumii Dumneșu
«Făcu din umbră străină
«Aci n lume corpul meu,
«Și la rața ardețore
«Dintr'unu sora iritată,
«Mâna lui cea creatore
«Astă umbră a uscată
«Ordonându'i să se nchine
«Numai la numele său,
«Eru nu să facă din tine
«Alu său mare Dumneșu;
«Căci uă umbră peritore
«Ești, sârmană, pe pământu,
«Ce răsari cu-alu șilei sora
«Ș'apu sora în mormentu.
«A ta falsă strălucire
«Este fulgeru trecătoru,
«Ce în nopte ș'umilire
«Pe acestu pământu de doru
«Lasă, după ce dispore
«Într'ai vieții negrii nori,
«Plin de lacrimi și ntristare
«P'ai tui vilii închinătoru,
«Caru, fără de rușine
«Credeau că sunt Dumneșu,
«Și că lumea se cuvine
«Să se nchine totu la ei,

«Și altarul de mărire
«A totu ce-i bun pe pământu
«Să l' ingrope'n umilire,
«Ca într'unu neguros mormentu.

«Nesfruntată curtesană,
«Lasă'ti îngâmfarea tea,
«Și fruntea tea cea dușmană
«Pléc-o înainte mea;
«Findu-că eu, în astă lume,
«Numai prin mine trăiescu
«Și, ca tine, alu meu nume
«De la nimeni nu-l cerșescu,
«Bătându, plin de umilire,
«Ca un rob nerușinată,
«La scârbosa lingușire
«Di și nopte ne'ncetată. M. C.

HOȚIA SĂU GHEȘEFȚU?

D'ua statură mijlocie, roșu și gras, ceea ce arăta că e bine hrănit, cu părul pletos, eru la vorbă cam bălbăit, redactorul proprietar al *Noului Curier de Iași* se numește Schipionu Ionița Băghescu.

Sârmane Scipione alu anticității! câte individe veni să te parodieze luându'ti numele, fără ca moșii popa său nașul să se fi gândit a l'lu da, căci acestu Ionița Băghescu nu se numia și Scipione cândă venise de peste munți c'ua sarică n spinare, ci luă acestu nume abia de cândă se pripiși în Iași.

Ađi însă s'a dusu bietul om, căci patria fu ingrată către el, și densusu își resbună n contra ei lipsindu de prețioșele'i lumii și talente.

Da, fu ingrată, căci nu i procură de câtă câteva mii de franci, adunați de densusu de prin toate ăngھیurile țării cum pescarul adună n plasă locuiturii unei balte.

Câte-va vorbe d'eu despre această patriotică chivernisela a marelui redactor, pentru ca lumea să se potă pronunța ce nume merită: hoția său gheșefțu?

Musiu Schipionu Ionița Băghescu, după ce o duse cât-va timpu țerșișu-grăpișu — pungindu pe unul său pe altul ca să l'laude n gazetă, dându'i cotele cu prefectii și primarii ca să le apoteozeze administrațiunea, susținđu pe Uhrinowski pentru ca să bage în posunară vre-o 500 de galbenăși, în fine făcându mai multe asemenea fapte morale — ajunse ntr'unu timpu cândă lumea ncepu să l'cunoscă ce pomă e, prin urmare posunarul îi remase ușurel de totu.

Ce făcu iscusitul?

Dobândi — nu se scie în ce mod — cărțile de vizită a unui om său mai mult din cei cunoscuți și o plecă n peregrinagi. Nu rămase orașu, orașel și țergușor ne răsbatu de densusu, și pretutindeni isbuti a încela pe omeni ș'a lua câte 100—200 de franci, și mai multu pte, de pe la creduli.

Mulți din Moldova de sus, de jos, de mijloc, și din Muntenia în lat, în lung și în curmezișu, fură esploatați, adică puși la biru pentru patriotica susținere și patrioticele chefuri ce S hipionu făcea prin București cu banii altora.

Și ađi unde e, ce s'a făcutu?

Nu se scie nimic: destul că *Noului Curieru* i-a perit ciripitul, a murit de mörte grabnică, eru onestul său proprietar se dice c'aru fi luat-o la sănătosa totu peste munți.

Ei bine, cum se chiamă acesta? Hoție său gheșefțu? După noi ș'una ș'alta!

Dăm d'eu zvonu d'acastă nouă invențiune d'a păcali pe omeni și i rugăm să albă milă de munca lor, cândă dau bani la toți căți se presintă cu pretenșiuni ridicale, d'eu cu nici uă umbră de soliditate, de siguranță și onestitate.

De două lucruri ne putem intrista:

1. Că faptitorul, din nenorocire, a putut să albă creditu cât-va timpu și să facă parte din brasla gazetărescă, ceea ce nu va mira pe nimin ađi, cândă mai sunt căți-va d'aceeași te a.

2. Că, prin omenosa'i faptă, va bage frica n lume, și cu dreptu cuventu pte, d'a nu mai da credementu nici celor onest, cândă s'aru presinta ocasiune.

GHIMPĂRII

Nici uă dată n'au fostu mai fericiți Romănița acum, pentru că nici uă dată n'au cursu cu mai mare abundență ca acum avertismentele de dări peste dări. Și nici că se pte uă mai nemerită fericire ca acesta. Sfântulu Dumitru i s'a cerut prin rugăciuni să se indure să dea plöie, și sfântulu nu vru nici să vedă nici să ađi! Guvernulu și *comuna* nu sunt așa de fuduli ca sfântulu, căci, fără să i-se ceră, elu le da cu prisosu la avertismente pentru implinirea mângăitörelor sele dări. Pe lângă plata dinșilor cu care rodă dumnöloru bugetulu, adică licența, mai veni și patru decimii ale *comunei* spre a le lipi de licență și, ca vörfu, le mai dete ca mângăiere plata metrilor pe fațade. Apoi mai dă o opoziția că regimulu actualu n'a grămăditu atatea fericiri pe capulu fericiților de Romăni în câtu i-a cocoșat greutatea pe care altu popor n'aru putu-o duce, și, cu totă greutatea, Romăni sunt atatu de ingrați, în câtu nici nu o bagă în seamă, stându atatu de indiferenți la părintescile bunătăți ale regimulu dinasticu.

Aide, adormiților nerecunoscători! Ce stați? Sculați-vă, și arătați recunoscința vötră a totu puterției guvernulu, care a scit și scie a ve da gratis atatea bunătăți de care nu sunteți capabili.

Aide! Nu mai lasați peccatul ingratitudinii să ve apese consciința. Luați esemulu de la *Pressa, Poporul, Trompeta, Dina* și *Journal de Bucarest* alu celebrulu moralistu Ulis de Marțaföiu.

Ei dau tămăie guvernulu: voi dați i smirnă, c'ășia merită!

*

Unu fostu comunardu la Comuna galățonă a avut cutezătore a cutezare a denunța pe polițaiulu orașulu *Nitică* Nisip-öu, ca furu de lemne. Bietulu *Nitică*! Decă a luat și elu câte-va crămpeie de lemne, numai de câtu urmăz să l'facă furu de lemne? Ce năpaste pe onorabilitatea sea, care nu scie la sufletulu său așa lucruri mici, elu, onörea personificată, care n'a lasatu nici prin dosarele tribunalulu Ilfovü să fie acusat de furu!

Și chiaru decă aru fi așa, ce i pasă comunardulu de una ca asta? Nu se gândia domnulu comunardu că nenea *Nitică* e funcționarulu alesu după chipulu și asemănarea superioriloru se, care l'țin de atata timpu ca colegu alu lor? Nu scie acelu comunardu că parchetulu e meșteru ca din acusat să facă acusatoru, precum s'a și făcutu? Norocu că membrii tribunalulu erau camu bașca și astu-fel, din nebăgare de semă și chibzuire, achitară pe comunardu, lasându să plane cuventulu de hoțu asupra căpșiorulu lui nenea *Nitică*. D'era nu i nimic, căci fratele *Nisp-önu* se pte parigorisi, căci nu e nici celu d'antötu nici celu din urmă care pörtă asemenea ponöse sub guvernulu actualu.

Cu atatu mai bine încă că se pte trece între persoanele ilustre ale Galașiloru, buniöra ca principii fără principatu *Mor-usi, Catărgiä, Gheorghiado*, e tuti quanti.

În curändu va eși de sub presă a *II-a edițiune a doctorulu Poporulu* cu prețulu numai de 1 leu 25 bani exemplarul.

A eșitu de sub presă și se află de vëndare, în depozitu la tipografia Mănescu, strada lipscani Nr. 3, broșura *Naționalitate și socialismu* de P. I. prețulu 1 leu nou.

PE PIATA CONSTANTIN VODĂ

în colțul stradei Carol I

va fi deschis, cu începere de la 2(14) Septembrie demn d'a fi vedut, celebrulu museu anatomic din Londra «West-End-Museum» care posedă 1000 de preparate anatomice.

Intrarea nu este permisă de cât la bărbați.

Cataloge și cabinetu particular.

Prețu intrării 3 franci.

Militarii fără grad plătesc 1 franc

Adelida Neuwald.

Te ai prinsu maimuțo 'n sacu! Aide de Nu te face leică "Pressă",! Ești afară, nu căta la cleștele ROMÂNULUI, căci scii tu că asemenea cestiuni le-ai mai tratat și altă dată! S'apoi cându ai și ajutorul cumetrilor tăi.! Veți ce leali sunt dănciucii și marțafóica!!

—Stați, nu mai dați, căci tóte astea nu le-amu făcutu noi: v'amu mai spus și altă dată. Lăsaține dérú să gustămú și noi din pèrulú făgăduitu, căci trebuie să ne împărtaşimú cu toții de dulcea independință a ilustrului Andrassy.